

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: Az urak színeváltozása

Bódy Tivadar

Világ

Forrás:

Bt

1919. X. 23

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

352.053.1

Hely

Idő

'1919"

Személy

352.053.1, 1919

Bódy Tivadar

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Székesfővárosi házi nyomda 1916.

Az urak színeváltozása

Bódy Tivadar

Macchiavelli megállapítása szerint a podesztának kétféle típusa van: ha erős az egyénisége, akkor annak bélyegét rányomja a városra, annak minden egyes lakosára; ha gyöngé akkor a podesztán rajzolódik le az egész város sokszintű lelke...

Bódy Tivadar, a Közmunkatanács kis tisztviselője, mint a törzsfőnökök, a klikkek, klubok, kottériák exponense került a főváros tanácsába. Színei estéről-estére és kerületről-kerületre változtak: a második kerületben konzervatív volt, az ötödikben liberális, a nyolcadikban spisz s állandóan készenlétben volt nála valami lelki álszakáll, amellyel szükség esetén gyors változást produkálhasson. Így történt, hogy Bódyt az egyik kerületben *nobody*-nak, a másikban exotikus fejedelemnek, *Lebudy*-nak ismerték. E közéleti voltizással sikerült magát az alpolgármesterségbe, a villamos vasutak elnökségébe, a mindenfajta nagy sápokba beletornászni. Az októberi forradalom kilendülése ugyan programmon kívüli szám volt s a normális kötéltáncosok nem is találták nyomban helyre magukat. Bódy azonban, mint öreg rutinié, rögtön fölismerte az őszi rózsás konjunkturát s az első között üdvözölte deputációban a Károlyi-kormányt. S azontúl megkezdődött az új istenek imádása, eszöndes, meghitt vacsoráztatások Bokányival a Bálónénál, tetszetős intervjúk szociális generálszöszszal leöntve, a városi autonómia megszorítása Bódy segédkezésével, stb. stb. A Károlyi-rezsim ugyan némi kellemetlenséget is hozott magával: a villamosvasutak köztulajdonbavételét, ami érzékeny anyagi kárt jelentett Bódyra nézve.

A tanácsköztársaság újabb színnel járult a nagy férfit mozaikképéhez: öntudatos proletár-létére természetesen munkát vállalt a diktatura szolgálatában s így iparkodott a proletárállamot a maga csekély erővel is támogatni. Az „elvtársakban“ volt elég humor, hogy a *közmunkák* tanácsának likvidálását bizták rá.

A kommunéln azonban véget ért Bódy egyensúlyérzéke s csak így magyarázható meg az az elsiertett bellépés, hogy a restauráció első óráiban már is — mit tehessen bánatában egyebet — deputációt vezetett Habsburgi József elé. Ezóta azonban már újra formába jött, s mint aki anyatej helyett is „valláserkölcsöt“ szivott annak idején magába, úgy hajszolja most mindazokat a szerencsétlen alárendeltjeit, akik — a Bokányival töltött intim órák leszámításával — híven követték vezérük példáját a bolsevizmus idején s csak úgy, mint ő, munkát vállaltak a proletárdiktatura nagyobb dicsőségére.

... Ugy látszik, Macchiavelli második podesztatípusa a gyakoribb.